

[DWUNOŻNY *ai*

I pl n dwunożn(e)mi.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII – XVIII w.

Mający dwie nogi:

Wyrażenie: »dwunożne zwierzę«: ten/ prawi [Prorok]/ zgotował ziemię [...] y nápełnił ią dwunożnemi y czteronożnemi (zwierzęty) SkarŻyw 1103 (Linde).

Cf DWONOGI

ZZie